

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117223278
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2117223278.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Silvia Hýbelová a členov: Mgr. Fedor Benka a Mgr. Katarína Arnouldová, v spore žalobkyne: F. I., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. Q. XXX, E. Q., zastúpená splnomocnencom: Sidor a partneri, s. r. o., so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 880,90 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 17. septembra 2018, č.k. 37Csp/85/2017-96, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie prvým výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 880,90 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,0 % ročne zo sumy 880,90 € od 12.12.2017 do zaplatenia, to všetko do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, druhým výrokom žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, tretím výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť Slovenskej republike, na účet Okresného súdu Trnava, súdny poplatok vo výške 52,50 €, a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil použitím § 52 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2, § 451, § 456, § 457, § 458 ods. 1, § 488, § 489, § 494, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., § 251, § 255 Civilného sporového poriadku a vecne tým, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh žalobkyne je dôvodný. Žalovaný namietal „z opatrnosti“ premlčanie nároku žalobkyne - tejto námietke súd prvej inštancie nemohol prisvedčiť, nakoľko prvá splátka úveru bola splatná dňa 1.9.2014 (splátky po 89,65 €), pričom návrh na súd prvej inštancie bol podaný dňa 15.12.2017, teda premlčaný by mohol byť nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutý po 15.12.2015. Žalobkyňa však do 1.12.2015 uhradila sumu 1.434,40 €, a až dňa 1.1.2016 zaplatila prvú splátku, ktorej sa čiastočne týka ňou požadovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (v časti 74,05 €) - z uvedeného je zrejmé, že ku dňu podania žaloby na súd prvej inštancie neuplynula ani dvojročná subjektívna, ani trojročná objektívna premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie ako predbežnú otázku riešil súlad Zmluvy o revolvingovom úvere č. 850007081301 uzavretej dňa 22.7.2013 medzi stranami sporu so zákonom - tento právny vzťah je potrebné posudzovať podľa zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom (§ 261, ods. 3, písm. d) Obchodného zákonníka) - vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*.

Na základe uvedenej zmluvy o revolvingovom úvere (ktorej predchádzala žiadosť) č. 850007081301 uzavretej dňa 22.7.2013 žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške úverového limitu 1.500,00 € (v skutočnosti bola žalobkyni poskytnutá iba suma 1.450,00 €), ktorý mala zaplatiť formou 36 mesačných splátok vo výške po 53,25 €; celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola uvedená vo výške 1.967,00 €, predpokladaná RPMN za úver bola uvedená vo výške 20,91%, ročná úroková sadzba úveru vo výške 18,03%, priemerná RPMN za úver 49,67%. Lehota splatnosti úveru v zmluve nebola uvedená konkrétnym dátumom, zmluva neobsahovala údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (niektoré údaje boli uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 22.7.2014 - toto však nie je možné považovať za súčasť zmluvy o poskytnutí úveru, za inkorporované do predmetnej zmluvy). Podľa názoru súdu prvej inštancie zmluva neobsahovala viaceré povinné náležitosti uvedené v § 9, ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, a to konkrétne v písmene f) - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (možnosť dospieť ku konečnej splatnosti úveru vynásobením počtu splátok od uzavretia zmluvy súd prvej inštancie nepovažoval za „určenie doby trvania zmluvy a konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ako to má na mysli citované ustanovenie zákona), a v písmene k) - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru pritom nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo). Navyiac, v zmluve bola nesprávne uvedená výška RPMN, keď súd prvej inštancie sa stotožnil so správnosťou jej výpočtu žalobkyňou. Žalovaným vypočítaná výška RPMN vo výške 20,91% je nesprávna - žalobkyňa vychádza z výpočtu RPMN vykonaného prostredníctvom interaktívnej kalkulačky na stránke T., ktorého správcom a technickým prevádzkovateľom je Ministerstvo financií SR, keď použitý vzorec na výpočet RPMN je vzorcom totožným s uvedeným v prílohe č. 2 zák.č. 129/2010 Z.z., pričom výška RPMN pri zohľadnení skutočne poskytnutej sumy 1.450,00 € predstavuje 23,49% (teda vyššia ako ju uviedol žalovaný, a tým nesprávne uvedená v neprospech spotrebiteľa - žalobkyne). Keďže bol poskytnutý spotrebiteľský úver na základe zmluvy ktorá neobsahuje náležitosti v zmysle § 9, ods. 2, písm. f), a k) zák.č. 129/2010 Z.z., a v ktorej je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, je takýto úver potrebné v zmysle § 11, ods. 1, písm. b) a d) zák.č. 129/2010 Z.z. považovať za poskytnutý bezúročne a bez poplatkov. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa z poskytnutého úverového rámca čerpala sumu vo výške 1.450,00 € (resp. takáto suma jej bola v skutočnosti poskytnutá - pripísaná na jej účet-žalovaným), a žalobkyňa uhradila z titulu splácania úveru sumu spolu vo výške 2.330,90 €, vo forme 26 splátok po 89,65 € (následne uhradila čiastočne ďalšiu splátku vo výške 65,60 € - túto si však v konaní ako vydanie bezdôvodného obohatenia neuplatňuje), pričom súd prvej inštancie - vzhľadom na nedostatky zmluvy o úvere vyššie uvedené považoval úver za poskytnutý bezúročne a bez poplatkov, je potrebné sumu vo výške 880,90 € (t.j. 2.330,90 € ako sumu zaplatenú a uplatnenú žalobkyňou mínus 1.450,00 € ako sumu poskytnutého úveru) považovať za bezdôvodné obohatenie sa žalovaného, ktoré vzniklo z titulu plnenia bez právneho dôvodu (žalovaný mal totiž zákonný nárok iba na vrátenie sumy 1.450,00 €, nakoľko iný nárok mu vzhľadom na nedostatok zákonom predpísaných náležitostí uzavretej zmluvy o úvere nevznikol). S poukazom na uvedené súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 880,90 €. Čo sa týka úroku z omeškania na tento má žalobkyňa nárok vo výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania (od 16.3.2016 vo výške 0,00%) zvýšenej o 5 percentuálnych bodov, preto súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobkyni priznal úrok z omeškania vo výške 5,0% ročne zo sumy 880,90 € (t.j. prisúdená suma) od 12.12.2017 (t.j. odo dňa určeného žalobkyňou na vydanie bezdôvodného obohatenia v predsporovej výzve zaslanej žalovanému) do zaplatenia. Súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že ju v konaní plne úspešnej žalobkyni priznal v rozsahu 100%. O povinnosti zaplatiť súdny poplatok vo výške 52,50 € žalovaným súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ustanovení § 6, ods. 1, v spojení s § 4, ods. 2, písm. u), a § 2, ods. 2, prvá veta a položky č. 1, písm. a), I. časti sadzobníka súdnych poplatkov zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, nakoľko žalobkyňa ako spotrebiteľka domáhajúca sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu (zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa) je oslobodená od platenia súdneho poplatku, pričom uvedená povinnosť prechádza v rozsahu prisúdenej sumy na žalovaného.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v celom rozsahu. Uviedol, že záver súdu je v rozpore so skutočnosťami, ktoré boli zistené vykonaným dokazovaním, nakoľko aj z rozsudku vyplýva, že výška splátky je 53,25 Eur, počet splátok je 36. Pokiaľ ide o uvádzanie konečnej splatnosti úveru, je potrebné uviesť, že táto náležitosť nemôže a nikdy nemohla byť v zmysle úniijného práva dôvodom pre bezúročnosť úveru. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 a na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017. Náležitosť „konečná splatnosť úveru“ nepozná úniijné právo, čo napokon viedlo k tomu, že došlo k zmene zákona č. 129/2010 Z.z. a táto náležitosť práve z dôvodu dodržiavania úniijného práva bola vylúčená. Konkrétne vo vzťahu k uvádzaniu termínu konečnej splatnosti to znamená, že s týmto údajom (náležitosťou) nemôže byť spájaný následok v podobe bezúročnosti, pretože členský štát takúto skutočnosť nemôže upraviť vo vnútroštátnom práve ako dôvod bezúročnosti a ďalej ani preto, lebo údaj o konečnej splatnosti nie je spôsobilý ovplyvniť posúdenie rozsahu záväzku spotrebiteľa. Zákonná požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru bola v posudzovanom zmluvnom vzťahu splnená viacerými spôsobmi, a to - určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, - spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Náležitosť „doba trvania zmluvy“ je v každej zmluve o revolvingovom úvere uvedená. Konkrétne sa uvádza v článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní, podľa ktorého Táto Zmluva o RÚ sa uzatvára na dobu neurčitú. Žalovaný zdôraznil, že žiadne ustanovenie platného právneho poriadku nevyžaduje, aby bola podpisovaná každá strana zmluvy (v prípade, ak pozostáva z viacerých strán). Nie je daný žiadny zákonný dôvod pre záver, že úver je bez úročný a bez poplatkov. Vzorec na uvedenej stránke (správne by asi malo byť T.) nie je v žiadnom prípade totožný so vzorcom, ktorý určuje zákon č. 129/2010 Z.z. Táto skutočnosť je jednoducho overiteľná porovnaním uvedených vzorcov, z ktorého je zrejmé, že zákonný vzorec počíta s údajmi ako dátum poskytnutia úveru (vzorec na označenej www-stránke nie), s počtom dní medzi vyplatením a splatnosťou každej splátky atď. Záver súdu je založený na dôkaze, ktorý je v rozpore so zákonom č. 129/2010 Z.z. Odkaz na výpočet prostredníctvom kalkulačky zverejnenej na internetovom portáli T. je nesprávny, nakoľko v danom prípade ide len o orientačný, informatívny výpočet, nezohľadňujúci všetky relevantné údaje. Výpočet prostredníctvom internetovej kalkulačky nepovažujeme za hodnoverný dôkaz, pretože výpočet RPMN ovplyvňujú nasledujúce údaje: suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum vyplatenia úveru a dátum splatnosti jednotlivých splátok. Predložený vzorec všetky potrebné údaje nezohľadňuje. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 43CoSr/1/2018, zo dňa 27.03.2018. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie pritom založil do súdneho spisu zákonný matematický vzorec výpočtu RPMN, preukazujúci správnosť určenia ročnej percentuálnej miery nákladov; s touto okolnosťou sa súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nezaoberal a formalisticky pristúpil k posúdeniu uvedenej náležitosti v rozpore so zákonnou požiadavkou.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podala žalobkyňa. Uviedla, že v súvislosti s údajom podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. aj rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. a Klára Biróová poukazuje na existenciu ustálenej judikatúry SD EÚ pokiaľ ide o otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto konkrétnom prípade veriteľ verius spotrebiteľ), kedy v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku. Aplikáciou nepriameho účinku smernice nemôže dôjsť k výkladu contra legem, proti princípom súkromného práva, akým je aj princíp právnej istoty. Podľa názoru žalobkyne (v súlade s rozhodovacou praxou) špecifikácia splátok úveru má svoj význam aj v tom, že spotrebiteľ má možnosť v prípade sankcie bezpoplatkovosti priamo zistiť, ktorej časti splátky sa táto sankcia týka. Spotrebiteľ má tiež možnosť kontroly, či v splátke použitej na účely výpočtu RPMN nie je uvedený poplatok, ktorý sa do RPMN nesmie započítať. RPMN pritom predstavuje dôležitý údaj o celkových nákladoch na úver. Špecifikácia splátok úveru môže odhaliť aj nekalé obchodné praktiky, ak by nedošlo k naplneniu predzmluvných informácií o splátkach úveru (cieľ podľa II. bod 2 smernice 2008/48/ES). Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 7Sžo/61/2015 a aj na väčšinové stanovisko Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove. Žalobkyňa sa v plnom rozsahu stotožnila s právnym záverom Krajského súdu v Prešove v konaní pod sp. zn. 22Co/20/2018 zo dňa 27.3.2018, a v ktorom sa odvolací súd odklonil od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 3 Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 a ustálil, že princíp právnej istoty prevažuje, smernica nemá priamy účinok na horizontálne vzťahy medzi jednotlivcami a nepriamy účinok smernice nemožno použiť contra legem, a preto v súlade s doterajšou masívnou aplikačnou praxou súdov je potrebné vyžadovať

aj špecifikáciu splátok podľa istiny, úrokov a poplatkov. V zmluve zjavne nie je dojednaná konečná splatnosť úveru. Táto podstatná náležitosť musí byť v Zmluve jasne určená pevným dátumom, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy mal dostatočné informácie na kvalifikované rozhodnutie. Poukázal na bod 71 rozsudku Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 v veci C-42/15 a rozhodnutie Krajského súdu Trnava sp.zn., 24Co/68/2017 zo dňa 11.04.2018. Je úlohou dodávateľa, aby v Zmluve uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho časového údaj, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať, ktorý údaj však zmluva neobsahuje. Termín splatnosti splátok je však obligatórnou náležitosťou v zmysle zákona, preto nemôže byť len súčasťou Všeobecných obchodných podmienok. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere je len jednostranným právnym úkonom veriteľa (žalovaného), nie Zmluvou. V uvedenom rozsahu toto oznámenie nie je možné považovať za Zmluvu, podpísanú obidvomi účastníkmi konania a nejde o dvojstranný právny úkon, nejde o súčasť Zmluvy uzavretej medzi účastníkmi. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Žilina, sp. zn. 6Co/107/2016 zo dňa 27.04.2016. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že zmluva o úvere je zmluvou konsenzuálnou, lebo vzniká už dohodou zmluvných strán o jej obsahu. Dohoda o uvedených podstatných častiach zmluvy je nevyhnutná na to, aby vznikla úverová zmluva. Ak nedôjde k dohode hoci len o jednej z uvedených podstatných častí, nemožno hovoriť o vzniku úverovej zmluvy. Je zrejmé, že termín konečnej splatnosti nebol známy v čase keď žalobkyňa podpisovala Zmluvu, preto nebola splnená požiadavka informovanosti spotrebiteľa. Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018 nie je účinné ani voči stranám konania, ani voči súdu (resp. iným súdom), pretože na stranu konania - spotrebiteľa bol vyhlásený konkurz, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR nenadobudlo právoplatnosť a z toho dôvodu ani záväznosť. Pokiaľ žalovaný vychádzal z nesprávnej výšky spotrebiteľského úveru, nemôže v žiadnom prípade dospieť k správnejmu záveru o výške RPMN pre Zmluvu. Je zrejmé, že žalovaný neposkytol zmluvne dohodnutú výšku spotrebiteľského úveru z dôvodu započítania poplatku za poskytnutie úveru. S poukazom na rozsudok Súdneho dvora vo veci C - 377/14 Radlinger / Radlingerová celková výška úveru nemôže zahŕňať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. Poukázal na Rozsudku NS SR pod sp. zn. 6Sžo/21/2013. Nie je bez právneho významu ani to, že žalovaný doposiaľ nevysvetlil, čo má byť obsahom poplatku za poskytnutie úveru. S poukazom na teóriu skutočného plnenia v spotrebiteľských úverových vzťahoch, tiež na neurčitost' právneho úkonu o dojednaní poplatku, ktorý predstavuje zložku nákladov na spotrebiteľský úver odvolacia námietka žalovaného vychádza z nesprávnych právnych záverov. Rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v rozsudku, č. k. 43CoSr/1/2018, zo dňa 27.03.2018 nemá žiadnu relevanciu pre tento prípad. Aký výpočet zvolila žalobkyňa v uvedenom konaní nie je známe, ani z rozsudku nevyplýva a vôbec nejde o (ani približne) rovnaké vady zmluvy ako v Zmluve, ktorá je predmetom tohto konania. Odborné matematické znalosti, ktoré sú pri výpočte RPMN potrebné, sú dané, nakoľko správcom obsahu a technickým prevádzkovateľom tohto webového sídla je Ministerstvo financií Slovenskej republiky a súdmi SR je spôsob výpočtu prostredníctvom tejto kalkulačky akceptovaný a považovaný za správny. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín, sp.zn.: 5Co/601/2014 zo dňa 29. 10. 2014 a na rozhodnutie Krajského súdu Trnava v konaní pod sp.zn.: 23Co/311/2017 zo dňa 23. 04. 2018. Preto je správny záver súdu o tom, že zmluva je bezúročná a bezpoplatkov aj z dôvodu nesprávne RPMN uvedenej v Zmluve. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny a súčasne zaviazal žalovaného k náhrade trov odvolacieho konania žalobkyne vo výške 100%.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne päť dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 37Csp/85/2017 bolo zaplatenie sumy 880,90 eur s príslušenstvom. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňu sumu vo výške 880,90 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,0 % ročne zo sumy 880,90 € od 12.12.2017 do zaplatenia, to všetko do 3 dní odo dňa nadobudnutia

právoplatnosti rozsudku, a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, po posúdení úveru ako bezpoplatkového a bezúročného pre chýbajúce náležitosti.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie.

7. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov ohľadne chýbajúcej podstatnej náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm.f) zák.č.129/2010 Z.z. spôsobujúcej bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, by tak zásadne postačovalo len skonštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolací súd k dôvodom obsiahnutým v rozhodnutí súdu prvej inštancie dopĺňa nasledovné:

8. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení ku dňu uzatvárania zmluvy medzi žalobkyňou a žalovaným obsahuje jasne a určito definované povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zároveň vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere mala písomnú formu, a preto, ak majú byť akékoľvek náležitosti zmluvy (označované tiež ako povinné, obligatórne) obsiahnuté vo viacerých listinách, tak povinná písomná forma sa týka každej tejto listiny (tu pozri aj rozhodnutie Súdneho dvora C-42/15, v zmysle ktorého Smernica nevyžaduje, aby boli zmluvy o úvere vyhotovené ako jeden dokument. Pokiaľ však takáto zmluva odkazuje na iný dokument, pričom spresňuje, že tento posledný uvedený dokument je jej neoddeliteľnou súčasťou, potom musí byť tento dokument rovnako ako samotná zmluva vyhotovený písomne, alebo na inom trvalom nosiči a musí sa skutočne odovzdať spotrebiteľovi pred uzatvorením zmluvy, aby sa mohol oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami).

9. Postup žalovaného v kontraktačnom procese v tejto veci je preto v príkrom rozpore s takouto požiadavkou, najmä ak spotrebiteľ - dlžník podpisuje žiadosť o úver, zástupca veriteľa vyplňa ním požadované parametre úveru, potom dochádza ku schváleniu úveru, a teda aj k podpisu zmluvy zo strany veriteľa, pričom je zrejmé, že od počiatku spotrebiteľ - dlžník nemal a ani nemohol mať k dispozícii všetky tie údaje, ktoré ako spotrebiteľovi majú byť poskytnuté pred uzatvorením zmluvy o úvere, a ktoré zároveň majú byť uvedené ako povinná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ údaj o konečnej splatnosti úveru je povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a teda spotrebiteľovi v čase ním uskutočneného podpisu listiny, ktoré je možné považovať za podpísanie návrhu na uzatvorenie zmluvy (oferta) nie je známy termín konečnej splatnosti úveru (v žiadosti/zmluve je pri splatnosti úveru uvedený len počet splátok), preto v rámci kontraktačného procesu je potom potrebné, aby po doplnení návrhu žalovaným (o skutočnosti - práva a povinnosti uvedené v písomnom oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi) ako veriteľom tento nový návrh veriteľa ešte raz podpísal (prijal) spotrebiteľ - dlžník, nakoľko inak nebol pôvodný návrh spotrebiteľa prijatý v rozsahu (z pohľadu obsahu), a v akom bol spotrebiteľom - dlžníkom predložený. Je nepochybné, že oznámenie veriteľa o schválení úveru v čase podpisovania návrhu na uzatvorenie zmluvy žalobkyňou ešte neexistovalo (žalobkyňa podpisovala návrh dňa 17.7.2014 na č.l. 21-22 a oznámenie je datované dňom 22.7.2014 na č.l. 23), a tak nemohlo byť ani jeho súčasťou a ani bez ďalšieho (nevyhnutného právneho úkonu) súčasťou uzatvorenej úverovej zmluvy.

10. Ďalšie odvolacie argumenty odvolateľa odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať, čo vyplýva i z konštantnej judikatúry (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a pod.).

11. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a rovnako potvrdil rozsudok i v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP za použitia § 369 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

13. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).